

SAJÓ LÁSZLÓ

Egyismeretlenes ballada

Mért van valaki, mért nincs inkább senki?
A valakit mért nem hívják senkinek?
Ez a valaki vagyok? Megnevezni
Így lehetne: én? És ki nevezi meg,
Ó, aki én vagyok? Melyikünk? Kit? Egy
Valakit senki? Ki az? Aki érti?
Ki az, ki jön velem, ki az, aki megy?
Tulajdonképpen mit keresek én itt?

Hol? Kit? Magamat? Magam? Megkeresni?
Hova bújjak, a hunyó most nem figyel,
Én? Nem ér a nevem és nem ér lesni,
Hogy' találjak valakit, hogy senkivel
Ne találkozzam? Nevén nevezni egy
Ismeretlent? Sötétben jön egy férfi,
Mindenki bent, én bokromban, kisgyerek.
Tulajdonképpen mit keresek én itt?

Nem keresnek, nem hiányzom, a semmi
Nem hiányzik. A tükörben esni kezd,
Fekete hó, foncsorpernye kezd esni,
A van hiánytalan, ha nincs, akkor mi lesz?
Hiány, ha van, foncsorsötét arc, ki ez?
Tükörön túl világ, végestelen-végig,
A látóhatár fényes zsilett-
penge,
vérvíz,
napfelkelte vagy naplemente?
Anyám hozzák, temetik vagy szülni megy?

AJÁNLÁS

Tulajdonképpen kit keresek én itt?

(üdvözlégy)

nem döngölődzik szádhoz sült lapocka
sem ánuszkodhoz vécépapírdarab
kinek seggében billeg papírmorzsa
kimosni nem tudod végleg ott marad
kellemetlen feladat csak útba vagy
szargalacsni az életvég belében
míg diszkréten el nem távolítanak
aludj az a legjobb ha nem vagy ébren

nem döngölődzik fogkefe nem mossa
ínyed víz pohárban semmibe harap
fogsorod a nővér beteszi s hozza
reggelid felültet kezdődik a nap
látogatás sok ismeretlen alak
gyümölcslé gyűl az éjjeliszekrényen
talán ma már utoljára láttalak
aludj az a legjobb ha nem vagy ébren

döngölődzik törülköző lemosnak
indul veled semmibe futószalag
tisza engedelmes nyugodt halott vagy
dögcédulával megjelölt egy darab
a többi között kegyetlenül magad
te kegyelettel teljes üdvözlégy lent
köszöntenek férgek martaléka vagy
nem álom örök ebből fel nem ébredsz

AJÁNLÁS

míg nem ágyaznak meg az új halottnak
nyomod ellepik egy pillanat alatt
süppedő párnán lepedőránckban
pók poloska hangya tücsök sáska vagy
szöcske lepke csiga s váladéka csak
tettetik mind mozdulatlan vagy élnek
minek halok meg ha nincsenek szavak
a semmire ebből nem lesz vers vége

A szövegben József Attila-idézet, -parafrázis, idézet Lukács evangéliumából, Kőrössi P. József-áthallás.

Tavaszi, nyári, őszi, téli a házsongárdi temetőben

IMRÉNEK, ISTVÁNNAK, LEVENTÉNEK, SÁNDORNAK

november köd szmog ülte meg kolozsvárt
szombat délben nap kisüt langy meleg lett
szellőzködő lág tavaszban házsongárd
földöntúli fényben nyüzsgő férges lent
márciusi határtalan életben
szájról szájra jár a szilvapálinka
Aletta van der Maet Dsida keresztet
és sehol sincs Reményi Jóska sírja

a temetőben június van gyors nyár
már szoktatjuk nehéz szívünk a csendhez
a törékeny lombok neved susogják
árnyékvilág kánikulában felzeng
odakint búcsúzik a nyár tebenned
bízunk szájról szájra körtepálinka
Szenczi Hervay Szilágyi nevek nem
találjuk nincs Reményi Jóska sírja

dőlt kövek közt dülöng haláltáncot jár
író költő pár szegény beteg ember
ködbe szmogba süppedt kincses kolozsvár
helyreállt az idő járkál november
sírásó méricskél még élő testet
míg szájról szájra jár a meggypálinka
sok Kiss Nagy emlék ismeretleneknek
és sehol sincs Reményi Jóska sírja

téli van és csend és hó és halál most már
holtidőmérték ütemén merengve
tenéked dúdolunk slágerzsolozmát
különös éjszaka volt temetetlen
kísértünk csontig metsző szellők vesznek
rólunk édes hullaszagot pálinka
barack a holtak közt miért kerestek
a lét zenéje zeng tovább szived nem
nincs harmadnap Reményi Jóska sírja

*A szövegben Áprily-, József Attila-, Ady-, Bakos-Bradányi-, Szenczi Molnár Albert-, Kosztolányi-,
Vörösmarty-, G. Dénes György-, Brand-Kalmár-, Petőfi-, bibliai idézetek, áthallások.*

Lesenyei Márta